

İBRAHİM ÜNLÜ

ŞUH

Milyonlarca şehvet tanesi gömdüm peçetelere,
sonra deve dumanında şuh kahkahalar attım

Zaman kendi bildiğince akıyor.
 Kalp ah ediyor olur olmaz
 Mışıl mışıl bir uyku çekiyor kendine
 Dayalı döşeli bencil bir hayat!
 Varını yoğunu kaybediyor kumarbaz
 Bata çıka yaşıyor tarzını köstebek
 Bilmediklerini öğretiyor ölüm
 Bildiklerini öğretemediklere!
 Şanslı olmak mevhun düşüncelerde
 Ölü olarak uyanmaktır.
 Yarısı benim bu her şeyin
 Yarısı senin bu hiçbirşeyin
 Öteki yarısı da ikimizin bir şeylerin...
 Rölatif bir sevmek
 Devreden ayrılıklara
 Araba markaları nümayiş
 Cahillerin ilgi alanı epistemoloji
 Şiirler mütehassıs mı
 Yoksa şairler mi uzman!
 Tevazu sahibi gölgeler
 Sahiplerinin nankörü
 Aynalar kırılğan
 Metaller erime noktasında!

Kurşun hızıyla ayaklanır hüznün
 Söner bütün ateş böcekleri
 Gidişine birkaç tütün sarılır
 Demini alır tüm ikindi vakitleri
 İçine çeker beni içinden çıkamadıklarım...
 Şimdi bütün sessizlikler sağır
 Uğultular tüner kulak mememe
 Bir kaynana zırlıtısı şu klaksiyonlar
 Hadi vur vurabilirsen hayalin gözüne
 Bak çarşafüstü bir aksiyon
 Sahih bir sevişme stili ihanet
 Ne! Sevdadan mı hemşehriyiz
 Yalandır mutlak
 İntiharlanan düşünceler şuhken
 Kral yemini gibi asildir
 Sözümdeki muğlak, Esnek güven
 Vurdumduymaz kolejli çocukların ergenliği
 Talimli bir yalnızlık
 Buhurumeryem tak hadi saçlarına
 Damıtılmış bir tas gözyaşı gözlerinden
 Ve tentürdiyot gerektiren büyük acılar
 Bak tefe koyup çaldım
 Bütün memleket meselelerini

Ne! Sevdadan mı hemşehriyiz
Olamaz.

Vakit yok şimdi rahatça dertlenmeye
Sarı saçlı lakin mavi gözlü
Bir gökle sarmaş dolaş...
Asılsız yere unufak yeminler edildi.

Ne! Babam şiiri mi yasakladı?
Çalışılmayan dersler

Sevilmeyen kızlara mı benzer?
Tüm beyinlerde fabrikasyon hatası

Cezayir menekşesi gibi mahur
Lakin buluta su yakışır

Sana ucuz toka.

Şimdi nerden çıktı bu dize;

“likralı bir hayat yaraşır orospuya”
en hızlı yerinde gecenin
pes eder baykuşlar...

ne! Ölüm mü eli öpülesi?

ben ne zaman ve nerde aynadakiyim?

Ölüm sürmanşet!

En çok uçurtması olan çocuk ölüm
Ölmeyi en bilmezlerin şehit edildiği

Sarı saçları suçlu ve aziz

Nanelimon ve kenevir

Aşk ateşinin şişe çekmesi...

Karanlıkta gece metrosu
Bir gecenin sesi düdüğün bekçisinde
Bekçinin düdüğünde bir sessizlik
Bekçide ılık geceye düdük
Ev sahibesi gece...
Tıkıştırıldığımız kadar genişiz
Hayat bir maket bıçağı
Lakin neşter uçlu...
Mizansen malum
Giyotin meşhur
Salının alameti pazartesi...
Kum saatinde kum sayısı belli
En hızlı ölümü sayar
Kaplumbağa kronometresi...
Adları büyük harflerle yazılır
Sağa çark eden siyasetin
Ütüsüz bir yüze sahibtir
Sevda hem-şehirsizleri
Ne boğulur mu bir deniz balıkta!
Kele döner mi bitki örtüsü
Zamansız bir sonbaharda...
Gece düdüğü bekçinin ıslığıysa
Ne idüğü belirsiz keyifler
Neden hala uzanmıştır şezlonga!

ŞUH

Tamam artık şuh kahkaha!
Yaşanacak o kadar zor için
Ölmek kolay!
Sonsuz değil baş başa eğlenmek...
Bir an,bir kez ya da bir tane
Arz edilir yeryüzü yaşamaya...
Bir daha ki yer-üstü sürpriz!
Çoktan beri bir yalıtkanlık
Akılmaz bir sütliman...
Susmanın amfisi bozuk...
Standartlar bile standart adı altında.
“asgari müşterek” ne demek?
Ne! Sevdadan alıkonulmuş muyuz?
Şiir beni ayırt mı etti?
Denk gelmek bir minval üzere yalana
Bambaşka bir yer
başlı başına bir şey
Ben kendimde bir kiracıyım
Ve hep gece bastırır doğum sancılarım
Düdük çalınır
Islık üflenir
Bekçi kaçır gider mesela
Yusufçuklar resmi geçitte
Ve kırılmış olsun büyük İskender aynası
Biz cebren ve hile ile devam edelim
Sevmeye; sevmeye!

Gökteki yıldızlardan daha çoktu bendeki acılar
Bu yüzden uykuya dalarım

Seni

okurken kitaplardan...

Sonra ölümü hatırlarım

Takvim

yapraklarından

Aynaya bakıp ölümü hatırlarım

Tö Ahmet altında kalırım

Ayrılık üze..

Ve ilimi düşmanım için yaparım

Gözlerindeki maviliğin saf beşeriyetinde
yaşarım.

Tan kızılığını hatırlatır
Gözlerindeki akşamüstü güneşleri
Basmakalıp bir zihniyeti vardır
zincirleme yalnızlıkların
Nasıl kurak tenli bir dişi olmazsa
İçi dışı aynı bir yalan olamaz gerçek.
İsyanın görünmezliği yıkar devletleri
Ve suskunluğun farkındalığı...
Yada öykü tutmaz bir politikacının yalanları

bir sevdayı en başından
Yalancı gözler yıkar!

Anlayacağın yaram ağır
Yatmaktayım düşünceli bir toprakta
Her yılın farklı mevsimleri vardır
Bir çocuğun lolipopundaki tat
Çilekli bir dondurmanın dildeki eriyiş hazzı
Güzeldir yaşamak!

YAŞAMAK, GÖZLERİNLEDİR

Bak sen yoksun
Bu sefer de yoksun
Yine bir sandalye boş kalacak masamızda
Bir bağdaş boşluğu yer soframızda
Gökyüzünde bir bakımlık mavi
Sahipsiz kalacak!
Hep paketimde bir sigara artacak
Sen yoksun!

Gözlerin 24 ciltlik
Ansiklopedik gözlerin
Gözlerinin sonsuz dönümlük topraklarına
Ekmişim sarı başak ümidimi
Rençperliğini yapmaktayım şimdi
Budaklanmış aşkımızın...

Gözlerinde bir define
Gözlerinde aşkımızın;
Elmasta ve
zümrütten sırları
Paralarım bu düzensizliği
Sonra;

Bilinçlenir
anılarımın tarihçesi
Ve bir avuç sevinç
Ve bir avuç karanlık benek sevincimize

Bu şiir gözlerinle bağlantılı olmalı...

Düşmanım mı çok
Dostum mu az?
Beni ilgilendiren sen...

Sana dair vesairdir
Beni hayatla alakalandıran.
Standart karışığı yaşamakmış,
Uykusuz dolmuş şoförleriymiş
Ve şehri güzel gösteren şu sahte ışıklarmış...
Pamuk ipliğiyle bağlıyım ben ölüme
Yaşamak şimdi kahr üreten bir fabrikadır.

Düşmanım mı çok
Dostum mu az?
Sana yanan mumlar mı
Bu geceleri aydınlatan
Beni ilgilendiren sen...

Sana dair müstear
Nesne ile özne ilişkisi
Seni anlatan meramdır aslında
Şiiri güzelmiş gibi gösteren...

Söylemek istiyorum

Utaniyorum

Belki gözlerini kapatırsan

Kulaklarını tıkarsan belki de

Belki o zaman söylerim

Seni öpmemin bir anlamı olmalı
dudaklarından

Hadi kalbin duyabilir söyleyeceğimi

Utanmamalıyım

Söylemeliyim

-seni seviyorum

Bir senin ismini tırnak içine yazardım
Bir de babamın adını
-özellikle kartpostal muhabbetinde-
Bir senin tenini hissederdim
İçimdeki termometrede.
Tüm reseptörlerim fittırırdı nedense?

Sokak arası tinercilerin dayanışması gibi
sımsıkı

Bana kazınır sevdan

Yüreğimde ayrılığın darp izleri

Ben de yerin taşıyamayacağı bir dert

Bu yüzden uyumam ben;

Daha çok

yaşamak için...

Yada uyutulup da sehpaye asılıyım

Sonra kapatırım ışıkları

Çirkinliğimi

görmemek için

Ölü

toprağı serperim aynama

Bir elektrik kaçağıydım
Serseri sokakların şehidiydim
Zaman ciddi
Hayat gevşek
Ve yoksulluk bir kırbaç zamanın sırtçılarına
Dudakların bir girdap
Göz bebeklerin mistik
Ve safir kaplı tüm bedeninin kavşakları
Ceplerinde tütün yaprakları bir artık...

Stratejisini yitirdi cetvel
Her kefene göre kadavra dikildi...
Soldu Cezayir menekşem adaletsiz bir
mevsimde.
Görüntüme gömdüm aynamdaki sivrisinek
leşini...
Saç dökümü başladı kelaynak ilişkilerde.
Tenimin kavalyesi tenin mi bu saçma sapan
tangoda.
Sen kıblesi aranan bir sevdanın kişisiydin.
Kan çanağı gözlerde yüklü bir uykuyu ergidin.
Bak hep çocuk kaldı çocuk yanın,
ve olmayana yanın hiç görünmedi.
Stratejini yitiren bir kitap
Bilinçaltında peyda etti heba bir ömrü...
Sonra yanlış anlaşıldın sen,
Kalabalığın müstesna yalnızlığıydın.
Kitap aralarında unutulmuş kuru bir papatya
gibi...
Az hatırlandın.
Her sevdaya ayrılık şablonu giydirildi.
Bana da bile bile inandığım saçma sapan bir
yalan söylendi.

Ne zaman nisan olsa
İlkbahar sensiz!
Ne zaman güneş açsa
Ay yürüse
Bir gece oluverir

Kaldırımlarda
Allak bullak bir yalnızlık!

Satranç
Strateji
Bugs bunny yani
Seni sevmek
Hekimlerin iyileştiremediği
Kara hüznün
Melankoli
Ağır çekim ölüm
Eksen çatışması us
Satranç
Seni sevmek

Yalansız
Sürekli
İnanmalı...

Eli boş dönenler ahmaktır
Yağmur dualarından...

Çünkü onlar ellerine bakarlar!

Kalk ayağa
Silkin kederinden
Üzülme n'olacak
Bu düzensiz gidişat
Kalk ayağa
Ayaklandır somutluğunu
Silkin Ankara
Dök şu pisliklerini
Lağım ağızlılara...

Bir intihar denemesi daha yapıyorum
Damarlarımı kesiyorum plastik bıçaklarla
Çürük iplerle asıyorum kendimi
Bir sürü çikolatalı ilaç içiyorum
Boyumu geçmeyen sulara atlıyorum
Ocağın gazını ve camları açıyorum
Seni ve senin için ölümü düşünüyorum
Elektriklerin olmadığı zamanlar
Elektrikli sandalyelere bağlıyorum kendimi
Kurusıkı silahlarla Rus ruleti deniyorum
Beni sevip sevmediğini test ediyorum
Tek katlı evlerin çatılarından
Senin için atlıyorum.
Bozuk giyotinlere, şahmerdanlara
Boynumu koyuyorum...
Tanıdık cellatlara başımı vurduruyorum.
Ama hep senin ,inadına yeniliyorum.

Gel yaşarken seni sevdiğime inan
Ben ölünce bana inanman neye yarar?

Yalnızlığım yer değıştirir
Bir řehir ötede konaklar kendini
İçimin kültürü değışir
Kıçımın coğrafyası...

ŞUH

Bu şiir;
Gözlerine yazılmıştır gülüm.
Hadi gül lütfen...

HATIRLATMA

Fenni bir oyundu beraberliğimiz
Fettan duyguların kabına sığmaz neşesi
Gözlerini forsu var şiirimde
Meğer fos çıkmış delikanlı aşklarımız
Yenilmişiz yalanın satrançlarında...
Umut veren yeminlerimiz fos çıkmış
Karıncaların mert yürekleri fos çıkmış
Gaipten parlar gözlerindeki ışık
Gaipten gelir saçlarının cennet kokusu
Gangster ruhlu gözlerinin gayya kuyusuna
gaibe yazılır
Körpe dudaklarımdan dudaklarım firak şimdi,
Ellerim ellerinden firak...
Saçların,
Dudakların,
Ellerin kaçır...
Ama bu şiir devamlı yazılır...

Olmak

Yada olmamak

Sen sus

Bıçaklansın

Temmuz akşamlarından herhangi biri

Acıların şahıyım ben

Şahtır acılar bana...

Erken öldü onun ömrü
Gözleri görmeye erken veda etti
Sözleri susmaya...
Yaşı filizdi henüz
Dal olmaya adaydı tazeliği...
Dal 21 yaşındaydı.
Satrancı çok severdi
Kemikleri sırçaydı
Kasları yoktu.
Hakan ağabeyime en çok ölüm yakıştı.
Ve ben o bizi terk ettikten sonra
Satrancı öğrendim.

Serimi koymuşum ben gözlerinin yoluna
Ödünsüz bir kalemim olmalı
Ödünsüz yüreğimde

Rengini sevdiğim kız!
Fasıl fasıl hüznün gecemin her tabakası
Fasıl fasıl gözlerin
Ve yalanın arsız çeşitliliği var
Ara yalnızlıklarda...
Gözlerinde korkmam ben
Sığınak gözlerinde...

İnsanlar;
Ve ben;
Farklıyız her birimiz.

Farkımız;
Farksız olmamız!

Nasıl bulanık bir su derin görünürse
Nasıl durgun bir su yüzün...

Yüzünde gözlerin;
Nasıl çıkmaz bir sokaktan

Gerisin
geriye çarpıp gelirse
Reklam

panolarına
Yırtık

sesimin yankısı...
Söylersen çocukluğumun şarkısını
Elindeki sigara lekesine aldırmadan
Nasıl bir yaylanın kokusunu yetiştirebiliyorsan
Mısralardaki saksılarda...

Ve ben sana rüzgar gülüm diyorum
Ve ben gözlerine bu şiiri yazıyorum

Ardından ayna ile buluşturuyorum gözlerimi
Kör bir nokta oluyor hayalcinin uzmanlığı...

Tenim soğur
Harlar yüreğimin kızgın ateşi
Yinelenir güneşli sabahlar
Yinelenir gecelerimin hüznü
Ama gözlerin hep oradadır
Devinirsiz öylece
Aklımda...
Bu şiir gözlerin için;
...

Geceler,

Sensiz...

Geceler,

Üşümeli...

Ellerin eritmeli bu soğukları.

Geceler,

Gammaz...

Seni ihbar etmeli bana

Geceler,

Suni...

Bir tek sen gerçek olmalısın.

Geceler,

Bukalemun...

Geceler,

Sırtlan...

Çingiraklı

yılan...

Geceler hayvanat bahçesi...

Yalnızca sen cennetten düşmüş olmalısın.

Geceler,

Kafir!

—sevgilim-...

Gecekonduculuğum onurlu.

Falan zenginlerin veletleri,
Gecekonduculuk oynarken
Bahçeli
şömineli köşklerinin
Oyuncak
odalarında,
Bir köpek ulumasına şahitlik etmekteydi
Çarpık kentleşmelerin ıssız sokaklarındaki
ıssız soğuklar!

Zapping aşklar
Zapping arkadaşlıklar televizyonlarda...,
Granit gibi sert
Varlığımın gönenci...

Bıktım kurmaca sevdalardan
Yatmak için sert memeli bir kızla
Krom kaplamalı kişiliklere sığınmaktan
Bıktım.

Provasız başlayan tiyatrolar
Ne kadar cesur.
Direkt söz.
Yalancı suflör.
Hafif müzikler back-ground'dır
Usulsüz sevişmelere.

Bıktım yanar döner arkadaşlıklardan
Benliğimi yıkan yine içimdeki ben.
İnsanlar maskeli balonun
Pestilleşen mazi özneleri.
İnsanlar;
Kükürt kavgası yapan bakteriler.

Hüzünle sıvalı
Arka-yürek duvarları...
İki gözün sevgideki uzlaşımı
Hala kavranamamış yalan!

Bıktım
Tırnak arası cümlelere saklananlardan...

ŞUH

Klasik laflar doğrudur.

dipNOT

Cezası biten bir mahkum
 Ömrünün en büyük parçasını
 -ömrünü-
 Emanet bıraktı duvarın içine
 Gün gün çizikler attı
 Ranzasının dayandığı duvara
 Çiçekler yetiştirdi gizliden
 Özgür kedilerle dostluk etti
 Son çiziği atmak korkarak
 Ranzasının dayandığı duvara
 Biraz üzgün çıkmaktan
 Dışardaki değişim hızından
 Çiçeklere ve kedisine elveda demek!
 Özgür olmak son bir çizikle.
 Son düşünce son kazıntı
 Ranzasının dayandığı duvarda
 Cezası biten bir mahkum
 Ömrünün en büyük parçasını
 -tam 9039 çizik-
 Emanet bıraktı duvarın içine
 Hadi Allah kurtarsın
 Ranzası duvara dayalı mahkumları!
 Çizikle ömür sayan gizli çiçekçi
 Özgür kedi dostlarını?

En güzel memleketimdir yeryüzü
Ve insanın en büyük çılgılığıdır intihar
Her intihar bir cinayettir
Ve sen kendinin katilisindir

Bu nedenledir ki;
En güzel ölüdür çocuk ölüsü...

Çiçek dalında güzeldir
Kuşlar uçarken mavide...
Martılar vapur bacalarının üstünde uçarken....
Aşk ise özlemekle güzeldir
Bir türlü varamadığım hasrette
İki kişiyle bu sevda güzeldir!

Kopar dalından çiçek,
Martı denizsiz kalır...
-vapur bacaları yetim kalır-
çalınır göklerin mavisi gözlerin tarafından,
ey kurak yürekli çöller!
Ey ıssızlıklar,
Tenhalıklar ey!
Karanlık sokakların “uçlu bucaklı” kimsesizliği!
Bırakın sevda iki yüreği birden yaksın
Bırakın da ta ciğerlerine çeksın şairler
Acının katran karası dumanlarını...

Mürekkep!
Karıştı gözlerin maviye

Kağıt!
Ellerin bulutlara değdi

Şiir!
Sen bulutlarda gezindin

Ve mavi mavi yağmur yağdın
Bendeki bulutsuz çöle!

ŞUH

Ve hala gözlerimizde
İletişimin siyasi durumu yaralı!

GÖZLERİNLE KONUŞMAK

Sonra ağladım
 Su bastı yüreğindeki çölü
 Neden sonra ağladım
 Ayrılığının maliyeti bu şiir mi?
 Hayır,
 Bu kadar ucuz olamaz...

Sen benden yüksek bir hızla ayrıldın
 Ben ağladım
 Ben yalnızlığımla kaldım
 Bir sevdanın otopsisıyla...
 Bir yalanın lensiyle değil!

Sonra ağladım
 Karanlık sustu
 Başladı konuşmaya geveze bir güneş
 Yatay bir kaçışla kaydı gitti yıldızlar!
 Bulutlar çöl ülkelerine kaçtılar!

Sonra ağladım
 Yağmur gibi sağanak
 Ama hüzne benzer
 Bardaktan boşanırcasına...
 Kırık bir bardak gibi onurlu ağladım.
 Ama neden sonra ağladım?

Kalbimde saplı duran neşter
Katli vacip sudan sevda
Aykırı bir aşkta soykırım şiir
Fermanı yazılı
Ateş imparatoru şeytan
(Ademi sevdim şeytandan önce
Öyle ki toprak ateşten üstün seçildi)
Aynan bir gasp kişiliğe
Ve belirsizliğin matematiksiz...
Senden önce sabit bir sayıya bölündüm
Konsomatris koltuğu, kucak ve kadeh.
Naylon bir gidişe lapa lapa ağlamak kaç
kalibre?
Teyit edilen ayrılığa susmak bir nebze.
Ette irtifa kaybeden maket bıçağı
Kibritle oynayan çocuk
Yak karanlığı!

Sükseli yağmur

Kaynar su

Kasatura

Ölmek yaşamın afrodizyak biçimidir.

Sen hangi yalanı kapattın dudaklarında?

Rok yapan tenimde,

Müşkülpesent bir matmazelin jartiyer lastiği...

Zırnık koklatmam şiirimden güzel olmayan
ruha.

Bir viyolonselim ben travma saatlerinde

Çetelemi tutan bir pezevenktir.

Keder izdivacıma nail olan yine ben

Gecede istavroz yapan yıldızlar

Polis sirenlerinden duyulmuyor imdat çığlıkları

Ben ağlamak kelimesine ait olan gülüşlerden
biriyim.

Aşındı bu gökler
Yıldızları bıktı bakılmaktan
Yaşarken kazıldı mezarları
Kadınım, koynunda yatmışlığım
Jiletleniyor cinselojik konuşmalar
Saçını baharla bağlayan
Dudaklarını nevroz kaviyla yıkayan
Geceme bembeyaz doğan
Mumu karartan aydınlık
Hangi filozof açıklayabilmiş aşkı
Sevda zârını
Yalnızlık figânını
Yalnızlık ki sayısını bilemediğim
Yalnızlık ki övüntü Azrail
Yalnızlık ki kıskanç iblis
Yalnızlık ki elma akıllı insan
Beni yakan sendeki cehennem
Saçın teli sırat...

Aşındı bu gökler
Hayal edilmekten...
Râm olmak aya
Sıkıldım hep aynı miktarda sevmekten
Saman kağıdı şiirler
Daktilo şeridi
Ve gözlerin mürekkep yoğunluğu
Ben kül oldum sevdiğim senin yangınında
Bir derdi başka bir dertle seviştirip
Gözlerindeki şehirden kovuldum
Lakin kalbindeki nezaret haneye kabul edildim
Salak yıldızlarla
Zeki gecelerde
Ve özürlü zamanlarda
Saman kağıdı hüznlerle
Bileşik yalnızlıklarda
Alınan arkadaşlıklarda
İstanbul türkçesiyle sustuğum senin
Sağlam karakterli aynalarında sırlarımı
konuştum
Ve hala gökler aşınıyor ben konuştukça!

Denizin yüzeyine seni çizdim
Fırtına oldu...
Göklere baktım senin için
Yıldız kaydı...
Seni düşündüm uykusuz kaldım
Gece yandı...
Senin için yaşadım
Ölüm geldi...
Beyaz düşler kurdum
Hayatım karardı...
Koydum başımı yastığa
Uyku tutmadı...
Dudağımı koydum dudağına
Yangın çıktı...
Ne oldu dedim ne oldu
Cevap çıkmadı...
Seviyorum seni dedim
Mana bulmadı...

Özledim hasretler çektim
Sılam olmadı...
Mektuplar yazdım şiirler yazdım
Sana ben en güzel seni yazdım
Ne olduysa yakıldı...
Sonra üşüdüm
Adamakıllı sımsıkı üşüdüm
Beni saracak ten çıkmadı...
Teslim ettim kendimi acemi yüreklere
Onlar da sevmeyi bilmedi...
Sonra tekrar seni sevdim
Bu sefer de sen olmadın...
Sonra hayallerim...
Sonra şiirlerim...
Yazılarım, arsız gecelerim...
Sonra da tekrar sen...
Yine sen, hep sen...
Olmadın!
Olmadı yazdıklarım
Lakin yazacaklarım umutsuz kalmadı...

Ve ben sana sevdam derim
Dilara diye seslenirim
Sonra ben sana ey Zühre diye seslenirim
Zühal yıldızımsın derim
Mehlikamsın
Yangınımsın
Ey behram diye sana seslenirim
Nalanımsın derim
Ey canam diye seslenirim
Ey mah diye seslenirim
Ey yar
Ey heyazan
Ey mustarip zülûf
Ve ben sana ay tenlim derim
Ve ben sana gece gözlüm derim
Ve derim sana düşlerimde sevmişliğim

Sonra seslenirim sana
Mavi kız, deniz kokusu, kokunun mavisi diye!
Sonra ben sana
Göz kapaklarını kapatma diye seslenirim
Ben sana sevgilim derim
Sevdiğim derim
Seni seviyorum küçüğüm derim
Ben sana habersizim derim
Yalnızlığımsın diye sana seslenirim
Can sıkıntımsın derim
Beklediğimsin derim
Kara düşüncemsin diye seslenirim
Yalancı baharım nerelerdesin
Gel artık yıldızlar mesihi diye
Gözlerine seslenirim.

Ve sonra sen seslenirsin bana
-git!

Ben sana seslenirim ardından
-ölmeliyim!

Sonra sana nevbaharım derim
Halk eyle bendeki düzensizliği diye sana
seslenirim

Ben sana avazlaşırım
Gözlerinde bir pentagram yanıyor diye
Sonra susarım

Seni susarım
Sağırca susarım
Dilsizce susarım

Konuşmamaya yeminli bir dil gibi susarım!

Faniyim ben sevgilim
Sen olmayan birisin
Ama sen hep olacaksın
Benden sonra yada önce
Sen milat gibisin sevgilim
Her şey değişecek
Her şey farklı bir kimliğe bürünecek
Ama sen hep aynı kalacaksın
Çünkü senin kimliğin yok sevgilim
Unutma sen olmayan birisin
Ama ben faniyim
Gidiciyim kalıcılara rağmen
Ama hep seviciyim seni!

Olmayı severim ben
Olanı yadsırım
Yadsır beni bütün olanlar
Bak olan bir şeyle anlatıyorum olmayanı
Sevgim seni tanımlıyor
Sen sevgimde tanımlanıyorsun sevgilim
Faniyim ben
Sen olmayan biri tarafından sevimelisin
Miladi bir sevgilin olmalı senin
Sen benim tek sahip olduğum
Sen bana ait olan
Bir olmama şekilli sevdasın
Unutma sen olmayan birisin
Olan biriyle aşk yaşamalısın

Düşünmek seni
Serseri bir gecede yıldız vurgunudur.

Yaşamak orospuca
Masa altı edilmiş hayatlara paraleldir.

Düşün oğlu oynarken usumun avlusunda
Kayıp bir anıyı aramak avarecedir.

Sabit fikirli yalnızlıklara dış geçiremiyorum
Bu, bir sesin uçuruma damlayan yakarışıdır.

Düşüncesizce tosluyorum aynamdaki
hüveyitsizliğe,
Yaşamak,sahte çevrede kurgulanan mobil
dostluklardır.

Sinesi çatlayana kadar ağıtlar yakan acılar
Tanrı tanır dualarıma akran seçilen sanadır.
Devrilir,lakin kırılmaz ince belli bir bardak
Parıltısını yitirmiş deniz yüklü bir çift bakıştır.
Dalıyorum yerçekimsiz bir hayal gücüne
Şarj etmiyor can sıkıntımın vücut kırgınlığı
Diken döşeli bir gökle sarmaş dolaş
Mehtaba düş koşturan şair:
Koparılan bir goncanın dördüncü yaprağıdır.
Aynasına küfreden bir kişilik bozulması
Zincirleme bir mazoşizmin kanıtıdır...

- 2+1 Yalnızlık
- Aldatma Beni Ağlarım Yoksa
- Yalanın Satrancı
- Kem ve Küm
- Yıldızlarla Konuşmam Ondandır
- Hay Huy
- Aşktandır
- Herzevat
- Haftasonu Sensizlikleri
- Deli Saçmaları
- The Hengame
- Bir Yalanın Öyküsü
- Sevdagen
- Süet Hayaller
- Ah Bir Anonim Olmak
- Haki
- Lüks Tripleks Katarsis Melankoli
- İrrasyonel Sözler
- Yabancı Şiir Gecenin Rahminde Yakılmalı
- Yürek İnfarktı
- Şuh
- Üç Ortalı Kareli Edebiyat Defteri